

Ambitionen fra forfatterens side er bl.a. at beskrive praksis for at inspirere, skabe debat og udvikling samt for at give nye psykologer indblik i arbejdsfeltet. Alt dette set indefra med PPR – psykologernes egne øjne.

Selve bogen er opdelt i 12 kapitler med en gennemgang af både det teoretiske og lovmæssige grundlag. Hvert kapitel afsluttes med tips og meget konkrete forslag til fremgangsmåde, hvilket gør bogen let anvendelig og praksisnær.

Som psykolog, der ikke har et nært kendskab til PPR, vil man derfor kunne gribe fat i bogen under, når man bliver i tvivl om fremgangsmåde og lignende. Kapitlerne indeholder: Samarbejde, rådgivning, etablering af praksisfællesskaber, supervision, behandling, udviklingsstøttende samtaler, Pædagogisk psykologiske undersøgelser, Den pædagogiske psykologiske vurdering, krisehjælp, det organisationspsykologiske felt og afslutningsvis det daglige levede liv som PPR-psykolog.

Som tidligere ansat i en PPR har jeg gennem mine 9 år været med til, at både være formel mentor og uformel rådgiver når nye kollegaer skulle sættes ind i arbejdet. Især psykologens rolle under møder og PPV- arbejdet samt ledelses/forældre samarbejdet har jeg gennem årene haft mange spørgsmål omkring. Kapitel 4: Mødet giver en fint indblik i kompleksiteten- at PPR psykologen forstår og navigerer i alle de komplekse lag i et møde, giver kapitlet fint indblik i og hjælp til. Mødet som en mulighed for at skabe en tryghed og en alliance med forældre og institution. At psykologen forstår egen rolle og position er selvkært vigtigt. Kapitlet gennemgår også fint det svære møde og formålet med et møde som et udviklingsrum.

Forfatterens understregning af vigtigheden af PPR og undervurderingen af PPR finder jeg helt rigtig. Et felt hvor børns liv, trivsel, socialisering og indlæring undersøges og understøttes er, lidt banalt, en yderst vigtig kernefunktion i samfundet.

Som ny i PPR giver bogen en rigtig fin indføring i de mange facetterede opgaver. De tre ben er beskrevet fint som:

1) Det pædagogiske-psykologiske praksisfelt 2) det kliniske felt og 3) det organisationspsykologiske felt.

Derudover introducerer forfatterne begreber psykodiversitet, der dækker over en forståelse af at børn og unge udvikler sig ad forskellige stier og retninger. Jeg forstår det som en hyldelse og understregning af vigtigheden af forskellighed.

Jeg savner dog beskrivelse af det tværfaglige samarbejde. Hvad kan en audiologopæd eks. bidrage med? Hvorledes kan man lave tværfaglige observationer, sundhedsplejen, det pædagogiske støttekorps ligeså? Jeg savner også et kapitel om de eksterne samarbejdspartnere, herunder Børne- og Ungepsykiatrien, socialforvaltningen og de forskellige private aktører/ privatskoler. Overvejelser om kulturforskelle kunne også være relevant. Slutteligt savner jeg mere uddybende inddragelse af børneperspektivet i alle dele af PPR-arbejdet.

Samlet finder jeg dog ambitionerne opfyldt. PPR-feltet er uhyre bredt (og i mine øjne måske for bredt) og læses opgavebeskrivelsen skal en PPR-psykolog have både ekstrem gode eksekutive evner samt en yderst veludviklet følelses-resiliens. Så en guide til praksis kan nødvendigvis ikke være udtømmende. Bogen indeholder løbende mange teoretiske henvisninger og disse inddrages relevant. Bogen er velskrevet og letlæselig og beskriver fint det yderst komplekse og stadigt foranderlige felt som PPR befinder sig i.

Anmeldt af Dorthe Chemnitz, Psykolog, har arbejdet til for nylig som PPR psykolog i 9 år